

saaledes, at der kunde blive et saa betydeligt Quantum tilovers som det, om hvilket der her er Spørgsmaal. Det er forblevet et uoplyst Punkt, hvorledes man har anstillet Beregningen med Hensyn til, hvormeget Klæde der skulde anskaffes; derom foreligger der ikke tilstrækkelige og tilfredsstillende Oplysninger. Man har henviist til, at det var blevet overdraget til Intendanturen at forestaae Anskaffelsen, og man har med de fremkomne Actstykker oversendt en trykt Bestemmelse med Hensyn til Intendanturens Virksomhed i saa Henseende, i hvilken det virkelig ogsaa siges, at Anskaffelsen af Klædet paaligger Intendanturen. Men dette kan dog aabenbart ikke forstaaes saaledes, at Intendanturen skulde kunne have Ret til at kjøbe saa meget Klæde, som den vilde. Det kan ikke forstaaes anderledes end, at, efterat der var taget Bestemmelse om Størrelsen af Indkjøbet af Klæde, saa Anskaffelsen i det Enkelte skulde paaligge Intendanturen; Beslutningen om, hvor meget Klæde der skulde anskaffes, kunde det derimod ikke være overgivet til Intendanturen at fatte; den maa Krigsministeriet idetmindste have Ansvar for. Men i denne Henseende siges der nu kun, at Bestemmelsen af Quantumet er skeet efter mundtlige Ordres, uden at disses nærmere Beskaffenhed er bleven belyst. I det Enkelte har man ved den fremkomne Undersøgelse aldeles ikke indladt sig paa at eftervise, hvorledes Sagen stillede sig, og hvilke Krav der var tilstede. Det forekommer mig, at der paa dette Punkt er et Grændseffjel, som det havde været af Bigtighed at fastholde, og som det vilde have været godt, om man ogsaa havde fastholdt ved Undersøgelsen. Naar en Armees er fuldtrustet, veed man jo, at der vil indtræffe en Periode, hvor det gjælder om at vedligeholde den Beskædning, som er tilstede. Ved Siden af at tage Hensyn til, hvad der var anskaffet til Armeen, da den skulde rykke ud, maatte man altsaa have beregnet, hvad der behøvedes til Vedligeholdelsen af de Uniformer, som Soldaterne bære, og man maatte have faaet opgivet, hvilken Beholdning man den Gang havde dertil, og hvor Meget Udse- ved endvidere kunde levere. Saa kunde man have dannet sig en Forestilling om, hvor stort

og paatrængende det Krav i Virkeligheden var, der var tilstede, og saa kunde man ogsaa have dømt om, hvorvidt der havde været Grunde tilstede, der kunde tale til Udfyldning for, at der blev et saa stort Parti Klæde tilbage som det, hvorom der her er Spørgsmaal. Men i den her omtalte Henseende ere Oplysningerne, som sagt, kun meget sparsumme, uagtet det forekommer mig, at det vilde have været heldigere, om de havde været baade udførligere og fylldigere. Et enkelt Punkt kan jeg ikke undlade endnu ganske kort at berøre, og det er den Maade, hvorpaa den tidligere Folkethingsmand for Helsingør er bleven inddragen under denne Sags Behandling. Det forekommer mig, at der ikke har været nogen Anledning til at inddrage ham under Undersøgelsen paa den Maade, hvorpaa det er skeet. Undersøgelsen stiller sig virkelig i enkelte Dieblit saaledes, at man næsten faaer det Indtryk, at den anstilles over ham istedetfor over Anskaffelsen af Klædet. — Jeg tror saaledes ikke, at det er heldigt, at man har taget denne Sag paa den Maade, som skeet er, og jeg har ikke villet undlade at udtale dette, skjøndt jeg, som sagt, skal følge Udvalget, naar det foreslaaer nu at afflutte Sagen, idet det efter min Overbeviisning ikke vilde lede til noget Resultat at fortsætte den videre.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Affnit, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Statsrevisionens Indstilling ved Statsregnskabs § 9:

Statsrevisionen for 1868—69 vil have at modtage Meddelelse om Resultatet af Undersøgelsen angaaende Indkjøbet af 189,130³/₄ Alen Klæde til Hæren i Aaret 1864, hvilken af Udvalget under Nr. 4 var indstillet til at bortfalde,

forkastedes eenstemmig med 42 Stemmer.

2) Udvalgets Indstilling under Nr. 8 ved Statsregnskabs § 19:

Statsrevisionen for 1868—69 vil have at modtage Oplysning om Anvendelsen af